

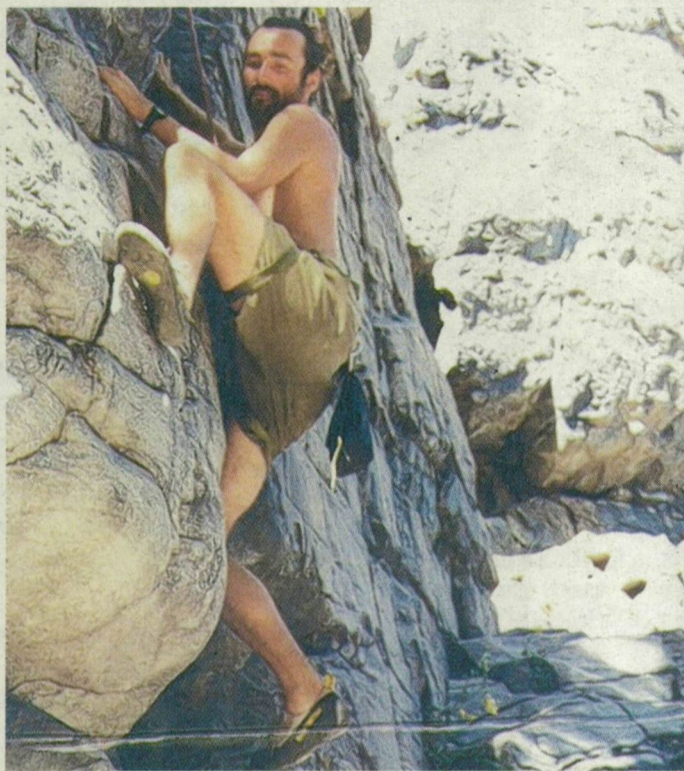
KOCNIK ANDRÁS GYAKRAN ALUDT AMERIKA SZABAD EGE ALATT

Stephen King is felvette a magyar stoppost

Parkban nem szabad aludni, a mosómedve csak akkor közelít, ha veszett, a csörgőkígyó szeret a sivatagban az ember hálósájkába bújni – ezt is megtanulta a szegedi kötődésű Kocsik András, aki 21 évesen stoppal járta be az Amerikai Egyesült Államokat. Kalandjairól könyvet írt, a kéziratnak most kiadót keres.

AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK
GONDA ZSUSZANNA

Sávok és csillagok között a tervezett címe a szegedi kötődésű Kocsik András egyelőre kéziratban létező könyvének. Az írás sztorigyűjtemény, azokról a kalandokról, amelyek amerikai útjai során estek meg vele. 1993-ban, 21 évesen stoppal járta be először az államokat. Szállásért nem akart és nem is nagyon tudott volna fizetni, ezért sokszor aludt a szabad ég alatt. A ma már kétyerekes világutazó apuka a kezdetekről mesélt.

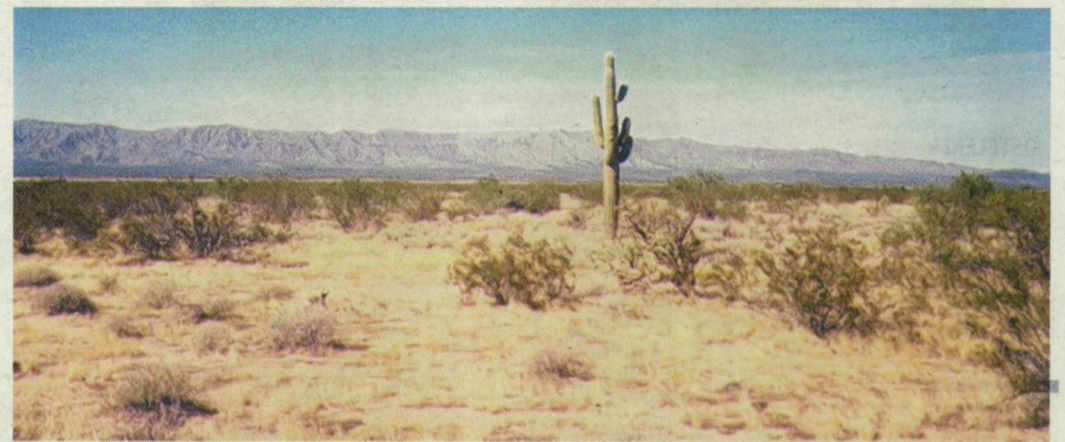
Kocsik András a sziklamászást is kipróbálta. A kvékerektől tanulta a túlélés legalapvetőbb szabályait.

Itthon nem változott semmi

– Később a Kárpátokban sokat jártam egyedül. De soha nem mertem volna megtenni, ha előtte nincs ez az utazás. Amikor úton vagy, sok információ, élmény ér, kitágul a tudat. Ott hon mindent tudsz, ismersz. 15 hónap alatt mintha több életet lééltem volna. Aztán hazajöttem, és láttam, hogy itthon nem változott semmi.

– Alváshoz olyan helyet kellett keresni, ahol se rendőr, se állat, se hobó nem talál meg. Erős önbizalmat adott, mert nap mint nap meg kellett küzdeni az életért. Semmi sem volt biztos – tapasztalta az erdélyi származású fiatalember, aki három évvel korábban még abban sem volt biztos, hogy valaha eljut külföldre. 90-ben aztán Magyarországra költözött, 3 év múlva pedig már New Yorkban állt a JFK reptéren – éjfélkor, egyedül, 50 dollárral

és a ténnyel: a hátizsákja Londonban maradt. A nehéz kezdetre lehangoló folytatás következett: egy kvéker táborban dolgozott – a filmélményeken alapuló várakozással ellentétben nem szuper faház, hanem „csak erdő, erdő és erdő” várta. Végül nagyon jól érezte magát. Ott tanult meg mindent, amire később az utazásai során szükség volt, a legalapvetőbb túrázási szabályokat, hogyan kell tüzet gyújtani, fát vágni, hogyan érdemes felöltözni.

A sivatagban éjszaka a csörgőkígyó jelentett veszélyt. FOTÓK: DM/DV

Nem a cica jön. Parkban nem szabad aludni. Nem biztos, hogy lesz bajod, de nagyobb az esély, mert minden furcsa szerzet ott gyűlik össze – többek között ezt tanulta meg András, akinek éjszakánként az állatoktól is biztonságos helyet kellett választania. Amerikában nem a cica jön éjszaka – jegyezte meg –, mosómedvétől, csörgőkígyótól lehetett tartani. Előbbi „csak” akkor veszélyes, ha veszett, az utóbbival meg az a baj, hogy szeret meleg helyre húzódni éjszaka. Az éjjel hideg sivatagban pedig az emberi test vonzó hőforrás.

Amikor véget ért a tábor, barátjánőjéhez indult a keleti parttól a nyugati partra. Válaszhatott: vagy három napon át buszozik, vagy stoppol. Nem sietett. Pedig a stoppolást egyáltalán nem ajánlották neki, mert a 70-es évek óta nem szokás, és néhány államban tilos is.

– Úgy mentem végig Amerikán, hogy 15 hónap alatt egy stoppossal sem találkoztam. Aki felvett, az vagy régi hippi volt, vagy fiatal hippi, esetleg vallási fanatikus. Nagyon segí-

tőkészek, volt, aki 200 kilométeres kitérőt tett a kedvemért.

András egyszer Stephen King autójában is utazott. – Nem ismertem meg, csak a sugárzó intelligenciája tűnt fel. Nem sokat beszélt, inkább kérdezett. Egy könyvesbolt plakátján láttam a fényképét, akkor jöttem rá, hogy ő vett fel.

Chicago előtt egy fekete Lincolnba ült be – egy keresztapa külsejű férfi mellé. Micsoda pech, itt fognak kinyírni – gondolta, de ahelyett, hogy

bántották volna, egyik útitársa magyarul szólott hozzá: „szeretlek”. Kiderült, a férfi az öbölháborúban megsebesült, a kórházban pedig egy magyar származású ápolónő gondozta, akivel egymásba szerettek.

Fegyver ekkor nem került elő, de főleg a pick upokban (nyitott kisteherautó – a szerk.) nem volt ritka, hogy puskákat is tartottak, mert „soha nem lehet tudni, mit kell lelőni”.

A gyerekeidet engedned stoppolni Amerikában? – érdeklődtem. – Persze. De csak ha együtt mennek – válaszolta András, aki másodjára autóval járta be az országot. Jogositványa nem volt, de ez számára nem okozott gondot, mert mindenkinek van, ezért a rendőrök nem is feltételezik, hogy akad, aki engedély nélkül vezet. És szükség esetén a magyar diákigazolványt is elfogadták jogsí helyett.

Minifesztivállal búcsúzik a SZESZ

Jelenet Darvasi László darabjából, az Argentínából. Péntek este ezzel a produkcióval köszön el a SZESZ. FOTÓ: PAVLOVITS MÁTÉ

Minifesztivállal búcsúzik közönségétől a Szegedi Egyetemi Színház. A hamarosan megszűnő társulat az idei évad valamennyi előadását eljátssza még egyszer, utoljára a Pincészinházban.

SZEGED
MUNKATÁRSUNKTÓL

Czene Zoltán vezetésével, nagyrészt egyetemisták és főiskolások közreműködésével 2003 nyarán alakult a Szegedi Egyetemi Színház (SZESZ), amely számos emlékezetes produkciót hozott létre az elmúlt években. A kísérletező társulat összesen 185 előadást tartott, több fesztiválemelésért szerzett, külföldön is fellépett. Czene Zoltán művészeti vezető – aki rendezőként, színészként, dramaturgként is az együttes motorja volt – különösen fontosnak tartotta a kortárs magyar dráma népszerűsítését, ezért többek között Darvasi László, Gyurkó László, Hubay Miklós darabjait is műsorára tűzte a társulat.

Czene Zoltán tegnapi úgy fo-

galmazott lapunknak: az anyagi és infrastrukturális feltételek teljes hiánya nem teszi lehetővé az együttes további működését. Belefáradt a szakadatlan küzdelembe, ezért már az évad elején közölte társulatával, hogy a szezon végén befejezi. A nyáron még részt vesz a Thealter Fesztiválhoz kapcsolódó Ekisfeszt szervezésében, utána abbahagyja a színházcsinálást, civil foglalkozást keres. Búcsúzóul a SZESZ az idei évad valamennyi előadását eljátssza még egyszer, utoljára a Pincészinházban.

A minifesztivál nyitónapján, tegnap a Karnyóné című zenés Csokonai-komédiát játszották, ma 18 órától a József Attila-díjas szegedi költő, Simai Mihály 75. születésnapjára készített A félszárnyú tündérek völgye című zenés mesejátékot mutatják be, csütörtökön 20 órától a Gyurkó László és Vészi Endre műve nyomán született Szerelmek és Don Quijoték című színjátékot, zárásul pedig pénteken 20 órától Darvasi László darabját, az Argentínát adják elő.

BÖLCSEBB, HA A GYENGÉBBIK NEM IS MEGSZERETI A FOCIT

Nem rúghat labdába a nő a vébé mellett

Ha a zöld gyepen guruló fehér golyó nem is, a vele cselező sportolók a hölgyek érdeklődését is felkelthetik. Rázsó Zsófi mintájára fogadjuk el: a pénteken kezdődő labdarúgó-világbajnokság szent. Lengyel Dalma tanácsa: fedezzük fel a játék(osok) szépségeit.

SZEGED
BOBKÓ ANNA

A nőket is érdekli a foci-világ-bajnokság – derült ki a Kutató-Centrum és a Marketing & Media közös villámkutatásából. Több mint ezer 18 és 64 év közötti nőt és férfit kérdeztek meg, a vizsgálatban részt vevő férfiak kétharmada, a nők több mint fele tervezi, hogy nyomon követi a pénteken induló világ-bajnokság történéseit.

A hölgyek rajonghatnak pusztán a labdajáték szépségéért, gyakoribb azonban, hogy a játékosok külső adottságai keltik fel az érdeklődésüket. Legalábbis ez derült ki, amikor Rázsó Zsófit, a HPQ-MMG Group Szeged röplabdacsapat játékosát és Lengyel Dalmát, a Szeviép-Szeged

» Megnéztem a Bajnokok Ligája-döntőt, és a vébére is kíváncsi vagyok. De nem minden meccsre, elsősorban a favoritok érdekelnék: Brazília, Franciaország, Spanyolország.
Lengyel Dalma

női kosárlabdacsapatának dobóját kérdeztük.

– Megnéztem a Bajnokok Ligája-döntőt, és a vébére is kíváncsi vagyok. De nem minden meccsre, elsősorban a favoritok érdekelnék: Brazília, Franciaország, Spanyolország

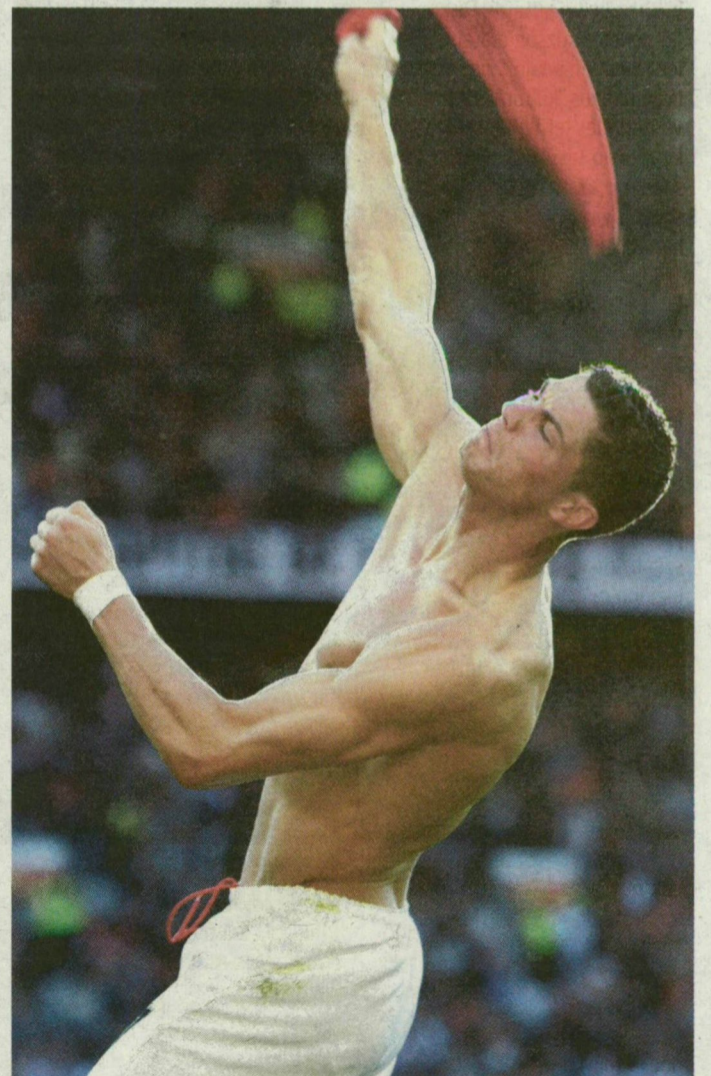
Palman Kittit nem zavarja a „fociláz”

Palman Kitti, a Szegedi Kortárs Balett táncművésze azon szerencsés nők közé tartozik, akiknek az életét nem igazán változtatja meg a világbajnokság. – Szerencsére egyik hosszú kapcsolatomban sem volt a párom focifanatikus, otthon nőuralom van, de az apukám különben sem rajong annyira a futballért – hallottuk Kittitől, aki a meccseket biztosan nem nézi majd meg, de az utolsó összecsapások eredményeit megkérdezi férfi ismerőseitől.

– hallottuk Dalmától. Egyetértett velünk: a nők érdeklődésének középpontjában nem a zöld gyepen guruló labda, nem is a lenyűgöző cselek, hanem sokkal inkább az azokat véghezvivő, az örömmámorban ruháiktól

megszabaduló szépséges sportolók állnak. – Legutóbb a BL-döntőt néztük a barátnőimmel, alig vártuk, hogy vége legyen. „Na gyertünk, le a pólot!” – harsogtuk a csajokkal.

Bizonyára visszafogottabban „olvadozik” Rázsó Zsófi a

Így ünnepel Cristiano Ronaldo, ha gólt lő. A nők közül sokan a meztől megszabaduló focistákért ülnek a tévé elé. FOTÓ: MTI/AP/JON SUPER

helyes focistáktól, ő ugyanis kedvesével, Bondor Tamással nézi majd a meccseket. – Nem vagyok értük annyira oda, de a két év alatt hozzászoktam, hogy a Forma-1 és a foci szent. Kedvenceim a brazilok. Ügyesek és látványosan játszanak

– hallottuk a testnevelés szakos egyetemistától. Azon kevesek közé tartozik, akik nő léttikre még a labdajáték szabályait is ismerik: Zsófi fél éves kötelező kurzust végzett el a suliban, ahol az elméleti tudnivalókon kívül dekálni is megtanult.